

ΠΑΡΡΟΥ Η ΠΕΙΡ. ΕΝΘ. Μ.
ΗΠ. ΧΡ. 12, 116

1

Σούρι

18. κς.

ἐν χειρογράτῳ ἐκδοχολογίου τῆς ἐκκλησίας τοῦ
ἐν Ζαγορίῳ Μοροδενδρίου.

« 1792. Ἐτα αὐτὸ β. Ὁ κήρυξ τῆς
παισιᾶς, τῶν Ἰωαννίνων Ἀγῆς, οὐνόματι
ἐπιβουλεύει τοῦ καλοκαυρῆος τὸν Σούριου
ὀνομαζόμενον τόπον. Καί' πρῶτον ἀρᾶσαι-
ζοῦται ὥρμησε μέ' εἴκοσι σῶας παιδι-
δας στρατεύματα. Καί' ἐπειδὴ δὲν ἔτα.

Πύρρυνσε τίποτα διατί ήσαν ο' θεοί
 βαρβαί βαρβαί βορβαί αὐτῶν, ἰπείρηνσε
 πόρην, καί ἴου με' σποπὸν κα' στίση
 θρόνον τεραινιμῶ τῶ φρόπῳ. ἦτορ ἑ-
 κῆτοι ὄχι περισσότερον ἀπὸ χιλιόου
 πεντακοσίου, εἰς' αὐτῶν μὲν ἐβοείδε-
 σεν ο' θεοί εἰ τὸν ὅποιον καί ἤλπισαν,
 αὐτοὶ δ' ἰσφάρη ἀπραγματοῦ, ἦν δὲ
 καί πατὴρ συμμεῖνος μετὰ τὸν θεόν
 περισσότερον παρὰ δύο χιλιάδες τοῦ

